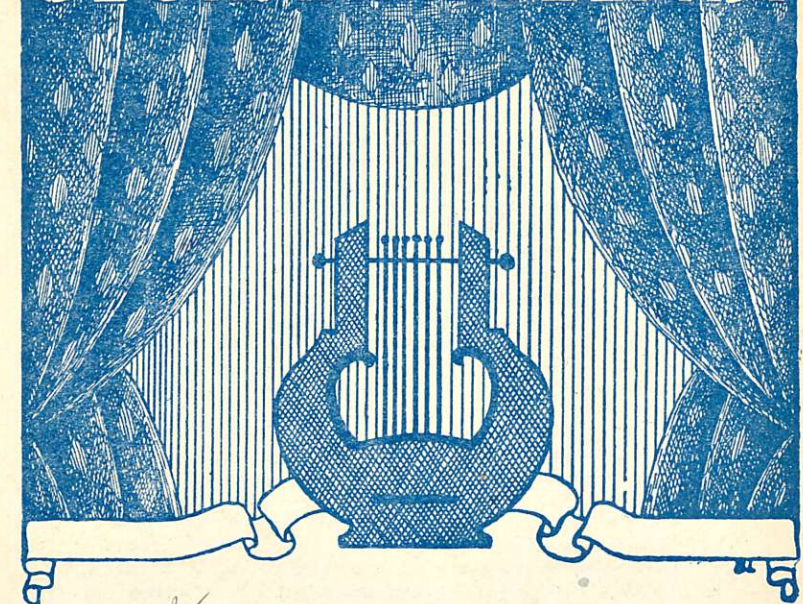

SEURANÄYTELMIÄ

301

OLLI KARILA ·

A H, H Ä N S U U T E L I

YKSINÄYTÖKSINEN HUVINÄYTELMÄ

Arvi A. Karisto Osakeyhtiö

5. *Kemppainen*, Ei sovintoa ennen uhria. 2-n., 10 h. 4. p. 2 mk.
 7. *Rissanen*, Iimäellä, 1-n., laulunsek., 7 h. 5. painos. 4 mk.
 13. *Walakorpi*, Juhannus-iltana. 1-n., 10 h. 3. painos. 1: 50.
 17. *Tanner*, Rikkaus ja rakkaus. 2-n., 8 henk. 4. painos. 3 mk.
 18. *Walakorpi*, Herra koulumestari. 1-n. huvinäyt., 3 h. 3. p. 1: 50.
 20. *Walakorpi*, Mestarin rakkausseikkailut. 2-n. ilv., 5 h. 3. p. 2 mk.
 21. *Korhos-Heikki*, Rukkaset. 1-n. huvinäyt., 7 h. 3. painos. 1: 50.
 22. *Ranta*, Metsän povessa. 1-n. kansannäyt., 6 h. 3. painos. 2: 50.
 23. *Suru*, Hakalan rahat. 2-n. kansannäyt., 9 h. 3. painos. 2 mk.
 24. *Walakorpi*, Kaksi mestaria, 1-n., 4 h. 3. painos. 1: 50.
 26. *Walakorpi*, Torpparit. 3-n. näytelmä, 7 h. 3. painos. 3 mk.
 37. *Tanner*, Laittomuuden aikana. 4-n., 10 henk. 3. painos. 4 mk.
 38. *Jakku*, Syiden kirous. 3-n. murhenäyt., 11 h. 5. painos. 7 mk.
 41. *Jakku*, *Evald*, Kilpakosijat. 2-n. pila, 6 h. 5. painos. 3 mk.
 45. *Veijon-Veikko*, Hetken lapsi. 3-n., 8 h. 5. painos. 4 mk.
 46. *Jakku*, Suuria tuumia. 1-n. huvinäyt., 6 h. 3. painos. 1: 50.
 48. *Hasti*, Yksimieliset. 2-n. kansankuv., 5 h. 2. painos. 3 mk.
 51. *Tanner*, Noidan kosto. 3-n. huvinäyt., 11 h. 4. painos. 8 mk.
 53. *Jakku*, *Evald*, Murtovaaralaiset. 3-n. kansann., 8 h. 4. p. 4 mk.
 54. *Veijon-Veikko*, Kosimassa. 1-n. huvinäyt., 5 h. 4. p. 6 mk.
 55. *Walakorpi*, Kuolema. 1-n. elämäkuv., 4 h. 2. painos. 2 mk.
 62. *Leino*, Kun agronomi saapui. 1-n. huvinäyt., 9 h. 2. p. 1: 50.
 72. *Wuori*, Naimiskauppa. 1-n. huvinäyt., 5 henk. 3. painos. 4 mk.
 73. *Wuori*, Seinä väliä. 1-n. huvinäyt., 4 henk. 3. painos. 4 mk.
 80. *Tähtelä*, Mustalaisea kosto. 3-n. kansannäyt., 4 h. 4. pain. 5 mk.
 85. *Korpikivi*, Saiturin perintö. 1-n. kansannäyt., 5 h. 2. p. 1: 50.
 93. *Velho*, Kun rouva ei ole kotona. 1-n. huvin., 4 h. 2. p. 3 mk.
 94. *Mannermaa*, Kultain sydän. 2-n. huvin., 5 h. 3. painos. 3 mk.
 100. *Walakorpi*, Harha-askeleita. 1-n. näyt., 5 h. 3. p. 4 mk.
 105. *Vallinmäki*, Kylänkellot. 1-n. huvinäyt., 4 h. 3. painos. 3 mk.
 106. *Mustamaa*, Salapolttajat. 3-n. kansann., 11 h. 2. painos. 2 mk.
 107. *Halonen*, Osuuspäivillä. 1-n. huvinäyt., 8 h. 2. painos. 2 mk.
 109. *Aronen*, Mätäkuussa. 1-n. ilveily, 9 h. 2. painos. 2 mk.
 110. *Salmelainen*, Porrassalmella. 1-n. kansannäyt., 8 h. 3. p. 3 mk.
 111. *Lähteenpuro*, Onnenpotkaus. 3-n. huvin., 12 h. 3. p. 6 mk.
 112. *Viiro*, Valoa kohti. 2-n. palkittu näyt., 12 h. 2. painos. 3 mk.
 115. *Walakorpi*, Väkeviä voimia. 2-n., 8 h. 2. painos. 2 mk.
 117. *Ahkanen*, Kun naiset pelkäävät. 1-n. huvinäyt., 7 h. 4. p. 5 mk.
 124. *Eevola*, «Hieno käytös». 2-n. huvinäyt., 9 h. 3. painos. 4 mk.
 126. *Wuori*, Kiusankappale. 1-näyt. ilveily, 3 henk. 2. painos. 4 mk.
 27. *Heilala*, Tulisessa tuskassa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. p. 3 mk.
 128. *Alpi*, Käärme. 1-näyt. pila, 4 h. 2. painos. 4 mk.
 131. *Ruoholampi*, Rakkauden vuoksi. 1-näyt., 6 h. 3. painos. 5 mk.
 133. *Vuoritsalo*, Kun rouvat epäilevät. 3-n. huvin., 8 h. 2. p. 4 mk.
 134. *Lassila*, Kun lesket lempivät. 4-n. huvin., 8 h. 3. p. 4 mk.
 144. *Häger*, Herrastapoja oppimassa. 2-n. huvin., 5 h. 3. p. 6 mk.
 147. *Ahkanen*, Nikoteemuksen kosijat. 2-n. huvinäyt., 5 h. 3. p. 6 mk.
 150. *Toivonen*, Vehkeitten loppu. 1-n. huvinäyt., 5 h. 2. p. 3 mk.
 153. *Lassila*, Kun ruusut kukkivat. 3-n. huvin., 11 h. 3. p. 12 mk.
 154. *Wuori*, Ihmisten tähden. 3-näyt., 12 henk. 2. painos. 7 mk.
 157. *Alpi*, Kesävieraat. 2-n. huvinäyt., 7 h. 2. painos. 5 mk.
 161. *Alpi*, Työ ja rakkaus. 1-n. aatenäytelmä, 5 h. 2. painos. 4 mk.
 163. *Wuori*, Basilleja. 3-n. huvinäyt., 10 h. 2. painos. 7 mk.
 166. *Halme*, Uhri. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 9 mk.
 171. *Kivi*, Koivulan kihlajaiset. 1-n. kansann., 10 h. 2. painos. 4 mk.
 173. *Halme*, Ennustus. 1-n. huvinäyt., 6 h. 2. painos. 4 mk.

OLLI KARILA

AH, HÄN SUUTELI

[Niilo Pärnänen]
OLLI KARILA

AH, HÄN SUUTELI

YKSINÄYTÖKSINEN HUVINÄYTELMÄ

1928

ARVI A. KARISTO OSAKEYHTIÖ

SEURANÄYTELMIÄ on laajin ja enimmin käytetty näytelmäsarja maassamme; sen esittelee yksityiskohtaisesti erityinen NÄYTELMÄOPAS, joka on saatavana ilmaiseksi kirjakaupoista ja kustantajalta. Tässä selityskirjasessa selostetaan myös sarjaa »*Huviohjelmien avuksi*», joka tarjoaa monenlaatuista pikkuohjelmaa iltamatilaisuuksiin, ja NUORTEN NÄYTELMIÄ.

HENKILÖT:

ENOK FALK, talonomistaja.

TYYRA, hänen vaimonsa.

TUULIKKI, hänen tyttärensä.

SIPINEN, vanhapiika, tyttökoulun opettajatar

VALOAATE, opettaja.

KIVELÄ, insinööri.

Esittämisoikeuden saa lunastamalla 5 kpl. tätä kirjaa.

Näyttämö: Sekalaisesti ja mauttomasti, mutta siististi kalustettu vierashuone. Ovet: vasemmalla perällä eteiseen ja vasemmalla sivulla muihin huoneisiin. Ikkunat oikealla. Etualalla oikealla tai keskellä pöytä ja tuoleja. Seinillä väripainostauluja ja peili.

TYYRA seisoo peilin edessä asettaen hattua päähänsä. Tuolilla toripussi ja käsilaukku. Puhelin soi eteisessä. Menee vastaamaan jättäen oven auki ja seisoen sivuttain katsomoon.

TYYRA (kovaa ja virallisesti). Halloo, Falkilla. (Äänensävyään muuttaen, ilahtuneesti ja makeilevasti.) Kyllä, kyllä, minä itse se olen... hyvää päivää, hyvää päivää, neiti Sipinen... Kyllä, olen vain juuri torille lähdössä... On, on... (Ivallisesti.) Kyllä, herrasväki Tirkkosen Bertta on tullut meille... juu, juu. Eihän voinut muuta-kaan. Niin, kauheata kerrassaan, ihan hirvittävää... Kummia kuuluu. Ei uskoisi-kaan, mutta kun Bertta, vakava ihminen, niin täytyyhän... Niin, niin, kaikkea saa

kuulla, kun tarpeeksi elää... Mutta, rakas maisteri, ei sopisi näin puhelimesta... Ties niitä siellä sentraalissa... Niin, tervetuloa meille kahville... Minä vain pistäydyn torilla... Jassoo, no siinä tapauksessa tiettenkin... Niin, sanokaa terveisiä opettaja Valoaatteelle... Tervetuloa meille... Niin, niin, sitten voimme rauhassa jutella... Niin, tervetuloa ja näkemiin. (*Loppusoitto. Tule näyttämölle, ottaa toripussin ja käsilaukun, raottaa ovea vasemmalle ja huutaa.*) Eenok, Eenok!

FALK (*kauempaa näyttämön takaa*). Täällä minä olen.

TYYRA. Tuleppa tänne, Eenok.

FALK (*rientää näyttämölle, yllään suuri naisten työesiliina, toisessa kädessä lautanen, toisessa astiapyyhin*). Mitä nyt?

TYYRA (*kiireissään, komentavasti*). Eenok, minä lähden nyt torille Bertan kanssa. Neiti Sipinen ja opettaja Valoaate tulevat meille kahville heti senjälkeen. Pane nyt heti vesi kiehumaan ja keitä kahvia. Kata sitten pöytä tänne. Kermaa on kellarissa vasemmalla hyllyllä.

FALK (*tottelevaisesti*). Kuinka monelle kateetaan?

TYYRA (*laskien*). Minä, neiti Sipinen, opettaja

Valoaate . . . kolme siis . . . kata kolmelle . . .

Niin, juotko itse?

FALK. En, enhän minä . . . Se kiihoittaa liaksi.

TYYRA. Siis kolmelle.

FALK. Mitäs leipiä minä asetan?

TYYRA. Hm . . . niin, piparikakkuja ja pullaa . . . ja sitruunaleipiä . . . hm, niin, opettaja Valoaatekin tulee . . . voit leikata muutamia palasia kaakkua, mutta muista, että palojen tulee olla ohuita ja kauniita . . .

FALK. Kyllä minä järjestän kaikki, mene vain rauhassa.

TYYRA. Niin, ja voisit panna silitysraudan tullelle ja silittää sen reikäompeleisen pöytäliinan. Se on korissa halkolaatikon päällä.

FALK. Senkö ehyen vai senkö, jossa on reikiä?

TYYRA. Tietysti ehyen.

FALK (*luetellen ja muistutellen*). Siis kahvia, pöytä kolmelle, kermaa vasemmalla, pullaa, kaakkua, piparikakkuja, kermaleivoksia . . .

TYYRA. Ei, ei, vaan sitruunaleipiä.

FALK. Niin, niin, tosiaan sitruunaleipiä . . . Siis kahvia, pöytä kolmelle, kermaa vasemmalla, kaakkua, pullaa, piparikakkuja, sitruunaleipiä, palat ohuita, silitysrauta tuleen, pöytäliina halkolaatikolla, ehyt . . . Niinhän se oli?

TYYRA. Kyllä, mutta muista, ettet polta etkä tahri pöytäliinaa!

FALK (*hiukan loukkaantuneena*). Ole huoletti . . .

Ensimmäistä kertaako minä olen pappia kyydissä? Kyllä minä sen silitän niin, ettei Hailosen Mantakaan parempaan pysty. (TYYRA *silmäilee vielä itseään peilistä. Falk, viivytellen, odottavasti.*) Tyyra, mitä aiot ostaa torilta päivälliseksi?

TYYRA (*välinpitämättömästi*). En tiedä. Sieläpä näkee.

FALK (*aran pyytävästi*). Katsoisit, eikö siellä olisi hyvää ja halpaa lammasta. Minun mieleni tekee niin kovin lammasta.

TYYRA (*menee peräovelle, armollisesti*). Saadaan nähdä. Ehkäpä siellä hyvinkin on sopiva lammasta. Mutta pidä huoli, että kahvi on valmiina palatessani.

FALK (*toivorikkaana*). Kyllä, kyllä!

TYYRA (*poistuu peräovesta*).

FALK (*laskee lautasen ja astiapyyhkeen tuolille, vetää pöydän keskemmäksi ja asettaa tuolit hyvään järjestykseen. Eteisen oven takaa kuuluu askeleita ja puhetta. Falk hätkähtää, sieppaa pöydältä liinan, tuolilta astiapyyhkeen ja lautasen ja poistuu kiireisesti vasemmalle. Peräovella näyttäytyvät TUULIKKI ja KIVELÄ. Tuulikki pysähtyy ja katselee hämillään ympärilleen.*)

TUULIKKI. Voi, voi, mitäs täällä nyt on? Ja

pöytä ilman liinaa! Mutta tervetuloa joka tapauksessa. Istu, ole hyvä!

KIVELÄ. Kiitos, kiitos. (*Istuutuu.*)

TUULIKKI (*ottaen hatun päästään ja vilkaisten peiliin*). Täällä ei tunnu olevan ketään kotona. Minäpä vilkaisen sisään. (*Poistuu vasemmalle.*)

KIVELÄ (*katselee huonetta; näyttää jonkun veran hermostuneelta*).

TUULIKKI (*palaa, hämillään*). Vain isä on kotona. (*Purskahtaa nauruun.*) Voi, kuinka hullua! (*Hypähtää istumaan.*) Mutta isä on niin kultainen.

KIVELÄ (*leikkisästi, lämpimästi*). Tyttärestä päättäen . . .

TUULIKKI (*ihmeissään*). Mitä? Sainko sinulta kohteliaisuuden? Teuvo Kivelältä?

KIVELÄ. Ei se ollut mikään kohteliaisuus. (*Vilkaisee kelloonsa, muuttaa jalkaansa, yrittää pariin otteeseen puhua, mutta ei onnistu. Vihdoin, yskäisten, vakavana.*) Tuulikki!

TUULIKKI (*vallattomana*). Niin, ja . . .

KIVELÄ (*reipastuen*). Me olemme tavanneet toisemme monta kertaa . . .

TUULIKKI (*vilkkaasti*). Niin, ensimmäisen kerran osakunnan tanssiaisissa, toisen kerran oopperassa, kolmannen kerran postitoimistossa, neljännen kerran hammaslääkärillä . . .

KIVELÄ (*ilahtuneena*). Sinähän muistat erinomaisesti.

TUULIKKI (*nolostuneena*). Niin, minulla on erinomainen muisti säilyttää miellyttäviä asioita . . .

KIVELÄ. Yhä parempaa, että nuo tapaamisemme ovat olleet sinulle miellyttäviä.

TUULIKKI (*nopeasti, torjuen*). Ei, ei, sitä en ole sanonut.

KIVELÄ. No niin. Olemme tavanneet toisemme monasti, vaikka emme niin usein kuin olisin toivonut. (TUULIKKI *on vaiti, jäykistyy ja katsoo muualle.*) Ja minä uskon, että me tunnemme toisemme . . .

TUULIKKI (*elostuu jälleen, veitikkamaisesti*). Kyllä, hirveän hyvin. Minä tiedän, että sinä pidät enemmän sikaareista kuin savukkeista, enemmän teatterista kuin oopperasta, että olet hiukan vanhoillinen ja että . . . että . . . Ja sinä tiedät minusta ainakin sen, että pidän enemmän vanhasta valssista kuin jazzista.

KIVELÄ. Minä puhun aivan vakavasti, Tuulikki. Niin, tahdon sanoa, että viivyn täällä matkallani enää muutaman päivän ja matkustan sitten pääkaupunkiin. Ja muutamien kuukausien kuluttua lähdän ulkomaille ainakin vuodeksi . . .

TUULIKKI (*säpsähtäen, pitkään*). Niinkö?

KIVELÄ (*nousten*). Ja siksi... siksi tahdon sanoa sinulle, että rakastan sinua ja pyydän sinua vaimokseni.

TUULIKKI (*istuu hetkisen aivan liikkumatta paikallaan, nostaa sitten hitaasti katseensa Kivelään, hypähtää paikaltaan ja rientää hänen syliinsä*). Oh, Teuvo! (*Irtautuu nopeasti.*) Mutta tämä oli yllätys! Voi, rakas, rakas Teuvo! (*Syleilevät uudelleen. KIVELÄ vie Tuulikin istumaan ja istuu itsekin.*)

KIVELÄ. Ja nyt tahtoisin ilmoittaa aikomukseni vanhemmillesikin. Isäsihän on kotona. Enkö voisi mennä hänen puheilleen?

TUULIKKI (*säikähtyneenä*). Ei, ei.

KIVELÄ (*kummastuen*). Mutta miksi?

TUULIKKI (*tapailleen*). Niin, näes... isä ei... hän ei voi ottaa vastaan. Voi, se on niin hullua! Katsos, äiti ja palvelijatar ovat menneet ulos, ja minun täytyi olla opettamassa erään ystävättäreni sijasta laulua koulussa. Isä keittää kahvia.

KIVELÄ (*nauraa*). Vai kahvia! No, mikäs sitten estää? Osaanhan minäkin keittää kahvia.

TUULIKKI. Niin, niin, mutta... Et voi mennä.

KIVELÄ. Ole hyvä sitten ja kutsu isäsi tänne.

TUULIKKI (*alistuen*). Hyvä on. Odota vain hetkinen. (*Poistuu vasemmalle.*)

KIVELÄ (*nousee ja hyräilee kävellessään jotakin iloista. Hetkisen kuluttua TUULIKKI palaa FALKIN kanssa, joka on riisunut keittiöesiliinansa.*)

KIVELÄ (*kumartaa*). Hyvää päivää, herra Falk.
TUULIKKI (*esittäen*). Teuvo . . . tuota, insinööri Kivelä.

FALK (*puristaa Kivelän kättä*). Hauska tutustua. Tervetuloa!

KIVELÄ. Tahdon suoraa päätä käydä asiaan. Pyysin hetkinen sitten Tuulikkia vaimokseni, ja hän suostui. Nyt pyydän teidän suostumustanne.

FALK (*aivan hämillään*). Jassoo, jassoo. Vai niin. Hm, tuota . . . Niin, eihän minulla . . . eihän minulla ole mitään herra insinööriä vastaan. Niin, tosin minä en tunne teitä, mutta Tuulikkihan tuntee . . . Mutta tästä asiasta on paras puhua Tyyran . . . vaimoni, piti sanomani, vaimoni kanssa. Hän . . . hän näet tavallisesti ratkaisee tällaiset asiat . . . niin, tällaiset . . . ja muullaisetkin . . .

KIVELÄ (*kohteliaasti*). Luonnollisesti, luonnollisesti. Puhun mielelläni Tuulikin äidin kanssa. Mutta minulla on joka tapauksessa teidän suostumuksenne.

FALK (*kiireisesti*). Ei, ei, en minä tiedä. Puhukaa vaimoni kanssa. Hän tietää. (*Kuuluu ovikellon soitto. Falk hätkähtää.*) Tuota, anteeksi . . . minun on poistuttava. Siellä tulee vieraita . . . Kahvi kiehuu yli . . .

TUULIKKI. Keitä vieraita?

FALK. Neiti Sipinen ja opettaja Valoaate. Näkemiin, herra insinööri. Puhukaa vaimoni kanssa. (*Poistuu vasemmalle.*)

TUULIKKI. Neiti Sipinen ja opettaja Valoaate. Huh!

KIVELÄ. Keitä he ovat?

TUULIKKI. Kaksi pahinta juorukelloa, toinen hameissa, toinen housuissa.

KIVELÄ. Huhhuh! Pakenen siis. Tulen takaisin iltopäivällä tai ehkä jo aikaisemmin.

TUULIKKI. Hyvä niin. Minäkin livahdan aivan pian. Näkemiin! (*Syleilevät toisiaan, minkä jälkeen molemmat poistuvat eteiseen. Ulkoovia avataan, ja kuuluu matalaa keskustelua. Sitten tulevat näyttämölle TUULIKKI ja VALOAATE, jälkimäisellä kukkakimppu kädessään.*)

VALOAATE (*onton juhlallisesti*). Hyvää päivää, Tuulikki-neiti. Saanko tarjota teille nämä kevään sanansaattajat, nämä vaatimattomat kukat? (*Ojentaa kukat.*)

TUULIKKI (*kylmähkösti*). Kiitos! (*Asettaa kukat pöydälle.*) Istukaa, olkaa hyvä. Äiti ei

ole vielä tullut, mutta hän kai palaa pian.
VALOAAATE (*istuu tärkeänä*). Minulla ei ole kii-
rettä, varsinkin kun minulla on näin erin-
omaisen miellyttävää seuraa. Pidättekö ku-
kista, Tuulikki-neiti?

TUULIKKI. Kyllä. Silloin kun ne kasvavat va-
paassa luonnossa. (*Viittaa kukkiin, kauhun-
omaisesti.*) Nuo taas muistuttavat minusta
teloitettuja vankeja.

VALOAAATE (*häkeltyen*). Teloitettuja vankeja!
Teillä on ihmeellinen mielikuvitus. Te ette
siis katsele niitä mielellänne?

TUULIKKI. Katselisin kyllä, jos ne kasvaisivat
siellä, mistä ne on katkottu.

VALOAAATE (*innostuen*). Niin, todellakin. Olette
aivan oikeassa. Saisinko minä... voisinko
minä esittää, että saisin jonakin päivänä,
ehkä huomenna, ohjata teidät luontoon, kat-
selemaan ja ihailemaan? Minä rakastan luon-
toa aivan intohimoisesti.

TUULIKKI (*kuivasti*). Minä voin nauttia luon-
nosta vain yksinäni.

VALOAAATE. Hm... niin, todellakin... niinkuin
minäkin.

TUULIKKI (*nokkelasti*). Minäkin siis vain pi-
laisin teidän nautintonne.

VALOAAATE. Ei, ei, ei suinkaan, ei mitenkään.
Kuinka te voisitte sellaista kuvitella? Päin-

vastoin luulen, että vasta teidän seurassanne, teidän herkkyytenne, sielukkaisuutenne, vastaanottavaisuutenne, taiteellisuutenne . . .

TUULIKKI (*ilkikurisesti*) . . . musikaalisuutenne . . .

VALOAATE. Niin, niin, musikaalisuutenne opastamana voisin vasta luonnosta nauttia.

TUULIKKI. Minä taas olen varma, että vain yksinäni voin olla luonnossa.

VALOAATE. Niin, hm, jaa. Te olette niin erilainen kuin minä.

TUULIKKI. Siitä olen varma. (*Kaksimielisesti.*)
Ei kukaan voi olla kaltaisenne.

VALOAATE. Oh, minähän en ole mitään. Mutta erilaisuudet vetävät toisiaan puoleensa ja täydentävät toisiaan.

TUULIKKI. Niin, en tiedä . . . Minä en vain voi pitää kenestäkään, ellei hän ole aivan samanlainen kuin minä.

VALOAATE. Todellakin! Mutta eihän kukaan voi olla samanlainen kuin toinen. (*Suoris-tautuen, entistä juhlallisemmin.*) Neiti Falk, minulla on teille hyvin tärkeää ja vakavaa asiaa.

TUULIKKI (*nousten*). Voi, voi, minä olen niin omituinen, etten voi milloinkaan kuunnella vakavia asioita keskellä päivää. Minulla ei

nyt ole sitäpaitsi aikaakaan. Suokaa anteeksi; mutta minun on lähdettävä. Isä tulee tänne heti. (*Poistuu vasemmalle ja palaa FALKIN kanssa. Miehet tervehtivät toisiaan.*) Niin, isä, minun on nyt lähdettävä takaisin koululle. On ikävä, etten ehdi sinua auttaa. (*Ystävällisesti.*) Mutta ehkäpä opettaja VALOAATE on niin ystävällinen, että tekee sen minun puolestani.

VALOAATE (*intomielisesti*). Käskekää vain, ja minä tottelen.

TUULIKKI. Isä kyllä neuvoo. Näkemiin siis.

VALOAATE. Ehkä saan tulla saattamaan...

TUULIKKI. Mutta teidän lupasitte...

VALOAATE. Tosiaankin. Ah, olen niin hajamielinen nyt kypsytellessäni runokokoelmaani.

TUULIKKI. Sepä ikävää runokokoelmalle. (*Poistuu perältä.*)

VALOAATE (*edelleenkin juhlallisen kohteliaana*). Herra Falk, teillä on kerrassaan ihastuttava tytär. Suokaa anteeksi tämä rohkeuteni. Mutta sanokaa, millä tavalla saan kunnian auttaa teitä.

FALK. Tässä olisi järjestettävä kuntoon kahvipöytä. Kahvin minä olen jo keittänyt, mutta tuli palaa niin vietävän huonosti eikä silitysrauta kuumene, että saisin pöytäliinan silitykseen.

VALOAATE. Te olette esimerkillinen perheenisä, te, joka ette ole vieraantunut, muka miesmäisyyteen vedoten, pienistä, viehättävistä kotitehtävistä.

FALK. Niin, hm. Täytyyhän tässä tehdä.

VALOAATE. Se on oikein. Miehen on tuettava vaimoaan kaikessa. Jos tai kun minä kerran astun pyhään aviosäätyyn, tulen voimaini mukaan auttamaan vaimoani myös koti- töissä. Perunain kuoriminen on muuten miellyttäväni.

FALK. E-ei, minä sentään mieluummin kivaan astioita. Mutta minun on lähdettävä katsomaan.

VALOAATE. Tulen kantamaan astioita. (*Pois-tuvat vasemmalle. Hetken kuluttua tulee kantaa kahvitarjotinta, jossa on kuppeja y. m. astioita. Laskee tarjottimen tuolille, huomaa pöydällä olevat kukat, pistää ne hellävaroen johonkin maljakkoon ja koettaa sovittaa niitä kauniisti. FALK tulee tuoden pöytäliinan. Kattavat yhdessä pöydän.*)

FALK (*puolittain itsekseen*). Miten se olikaan: kaakkua, pullaa, sitruunaleipiä, piparkakkuja, kermaleivoksia... Jaa, olikos kermaleivoksiakin. En muista.

VALOAATE (*nauraa mielistelevästi*). Paras on

varmuuden vuoksi panna niitäkin. Naisväki pitää makeasta.

FALK. Niin, niin, ehkä on parasta. (*Käy hakemassa kahvileipäkorin.*)

VALOAATE (*luoden yleissilmäyksen pöytään*).

Kas niin, eivät sitä naisetkaan olisi osanneet paremmin kattaa. Emme me miehetkään ole syntyneet peukalo keskelle kämmentä.

FALK. Niin, niin, kaikkeen oppii, kaikkeen oppii.

VALOAATE (*muuttaen ääntään, juhlallisesti*).

Herra Falk!

FALK (*katsahtaa häneen*). Jaa.

VALOAATE (*kuin edellä*). Teillä on tytär.

FALK (*yksinkertaisesti*). Niin on.

VALOAATE. Hän on ihastuttava, hyvä, herttainen, kaunis.

FALK. Onhan se, onhan se.

VALOAATE. Olette ehkä huomannut jotakin minuun nähden?

FALK. En, en, en mitään.

VALOAATE. Hm. Niin. Tahdon puhua joka tapauksessa. Te tunnutte minut, herra Falk.

FALK. Tietysti, tietysti.

VALOAATE. En tahdo kehua itseäni, mutta jotakin voin sanoa. Olen mielestäni kunnollinen mies. En harjoita mitään paheita, en juo, olen siveellinen, en pelaa, en tupakoi, niin,

enpä juo edes kahvia enkä teetä kuin seuran vuoksi ja korkeintaan kaksi kuppia.

FALK. En minäkään. Minä juon kaljaa.

VALOAATE. Anteeksi, minä en juo sitäkään. Niin, ja minulla on lujat, hyväksi tunnetut periaatteet. Taloudellinen asemani on hyvä. Sanon hyvä, en loistava. (*Äärimmäisen juhlallisesti.*) Herra Falk, minä kysyn teiltä: katsotteko voivanne antaa minulle tyttä- renne vaimokseni? Minä rakastan häntä enemmän kuin itseäni.

FALK. Tyttärenikö?

VALOAATE. Niin, Tuulikin.

FALK (*kokonaan ymmällä*). Mutta... mutta ...en ymmärrä... tuota... oletteko sopi- nut Tuulikin kanssa?

VALOAATE. Hm, niin, en ole puhunut mitään lopullista. Mutta me ymmärrämme toisem- me. Tahdoin puhua ensin vanhempain kans- sa. Ei mitään salassa!

FALK (*huojentuneena*). Niin, niin, niin tosiaan- kin. Minä jo arvelin, että olisiko tyttö kah- delle lupautunut. (*Leppoisesti ja valitellen.*) Katsokaas, Tuulikkoa kosittiin juuri silloin kun te tulitte. Ja hän suostui.

VALOAATE (*on hetkisen mykistyneenä, sitten teatraalisesti*). Kosittiin! Minun tullessani!

Ja kuka, suokaa anteeksi kysymykseni, kuka on tuo onnellinen?

FALK. Se on muuan insinööri. *(Muistutellen.)*
Teuvo . . . Teuvo . . . kas, en nyt juuri muista hänen nimeään.

VALOAATE. Ja te annoitte tyttärenne miehelle, jonka nimeäkään ette tiedä?

FALK. En, en minä antanut. He itse olivat siitä sopineet.

VALOAATE. Mutta tehän olette isä, tehän asian ratkaisette.

FALK *(ihmeissään)*. Minäkö? En minä sellaisia asioita ratkaise. Niistä on puhuttava Tyyran kanssa. Niin minä sanoin sille insinöörillekin, Teuvo, Teuvo . . . mikäs ihme sen nimi nyt olikaan! Niin, niin, puhukaa Tyyran kanssa. Hän kyllä tietää.

VALOAATE. Kiitän teitä ja tahdon seurata neuvoanne. Asia koskee minua läheltä, sitäkin enemmän, kun olen ollut kuin perheenjäsen. Tuulikki tuntemattomalle miehelle! Ei, siitä on puhuttava arvoisan vaimonne kanssa. *(Eteisestä kuuluu ääniä ja askeleita, ja perältä tulevat TYIRA ja SIPINEN kursaillen ja kehoittelun toisiaan kynnyksellä.)*

TYIRA. Olkaa hyvä, istuutukaa, olkaa hyvä! Hyvää päivää, opettaja Valoaate!

SIPINEN (*kerkeästi, teeskennellysti*). Kiitos, kiitos! (*Istuutuu.*)

VALOATE (*tervehtii Tyyraa*). Hyvää päivää!

FALK (*käy tervehtimässä Sipistä, vetäytyy sitten syrjemmäksi*). Tyyra!

TYYRA. Mitä nyt?

FALK (*hiljempää*). Pitikös olla niitä kermaleivoksia?

TYYRA (*samoin*). Ei.

FALK (*onnettomana*). Ja minä kun panin niitä kuitenkin.

TYYRA (*luo häneen harmistuneen katseen*). Onko kahvi valmis?

FALK. On, on. Menenkö . . .

TYYRA (*poistuu vasemmalle*). Kyllä tuon.

SIPINEN (*on katsellut kahvipöytää*). Kuinka sirosti järjestetty! Onko Tuulikki-neiti sen järjestänyt?

VALOATE (*ylpeilevän vaatimattomasti*). Ei, ei tällä kertaa. Minä, hm . . . minä sen järjestin . . . yhdessä herra Falkin kanssa.

SIPINEN (*ihailevasti*). Teillä on makua, herra johtaja. (TYYRA *palaa kantaen kahvipannua tarjottimineen. Sipinen kiinnittää huomionsa kukkiin.*) Ah, kuinka kauniita! (*Muistaen.*) Aivan samanlaisia kuin Kukka-Aitassa. (*Mustasukkaisesti, myrkyllisesti.*) Ahaa, nyt tiedänkin, minne teillä, herra johtaja, oli niin

kiire seurastamme: kukkien ostoon Tuulikkinneidille.

TYYRA (*tyytyväisenä*). Johtaja Valoaate on hemmoitteleva ritari. (VALOAATE *kumartaa*. *Tyyra kaataa kahvia kuppeihin ja tarjoilee*. FALK *istuutuu Tyyran lähetyville ja vaikuttaa hermostuneelta*.) Olkaa hyvä! Ja leivoksia!

SIPINEN (*hiukan arvostelevasti*). Minun täytyy todella tunnustaa, että nämä kermaleivokset ovat hyviä. En itsekään osaa laittaa parempia.

VALOAATE. Ihanial! Ei Luculluskaan ole voinut saada parempia.

FALK (*puoliääneen*). Tyyra, saitko lammasta torilta?

TYYRA. Kyllä vähän.

FALK (*nousten*). Minä pistäydyn katsomassa sitä keittiössä. (*Poistuu vasemmalle*.)

SIPINEN. Niin, se rouva Tirkkosen asia.

TYYRA (*huokaa raskaasti*). Niin, en tahdo juuruta, mutta meillä on velvollisuutemme. Eikä totuus pala tulessakaan. Niin, asia koskee rouva Tirkkostä.

SIPINEN. Aavistin sen jo aikaisemmin: hänellä oli pariisilaispuku konsertissa.

TYYRA (*painavasti*). Tavat ovat myöskin Pariisista.

VALOAATE (*surkuttelevasti*). Ne eivät siis voi olla hyviä tapoja.

SIPINEN (*teeskennellyn kainosti*). Hänellä on siis rakastaja?

TYYRA (*hämmästyen ja harmissaan*). Te siis jo tiedätte?

SIPINEN. En, mutta aavistin, eivätkä aavistukseni milloinkaan petä.

VALOAATE (*kunnioittavasti*). Teillä on äärettömän herkkä sielunelämä.

TYYRA (*kiihkeästi*). Niin, katsokaas, rouva Tirkkonen, metsänhoitajanrouva Tirkkonen on ilmoittanut aikovansa liittyä ompeluseuraamme. Meillä on velvollisuuksia, meillä on kirjoittamattomia, mutta ehdottomia velvollisuuksia, meidän on varjeltava kotejamme, miehiämme, lapsiamme ja kanssasisariamme. Me emme saa päästää piiriimme moraalittomuutta.

VALOAATE. Ei, ei, alas moraalittomuus!

SIPINEN. Ja mitä Bertta on kertonut?

TYYRA (*hiukan ääntään hiljentäen, salaperäisesti*). Niin, Bertta oli rouva Tirkkosella palveluksessa lähes kaksi kuukautta. Sitten hän pyrki meille. Ja miksi? Siksi, että kaksi kertaa hänen oloaikanaan rouva Tirkkonen, miehensä ollessa matkoilla, otti vastaan illalla miesvieraan, jonka kanssa hän istui

myöhään yöhön ja joka toisella kerralla jäi yksikin asuntoon. Ja Bertta näki omin silmin, että rouva suuteli sitä miestä.

SIPINEN. Ah, hän suuteli!

TYYRA. Niin, niin sen näki Bertta omin silmin.

VALOAATE (*äärimmäisen juhlallisesti*). Oi aikoja, oi tapoja! Paljon, paljon on miesten joukossa kelvottomia.

SIPINEN (*kivahtaen*). Entä naisten!

TYYRA. Niin, niin, pariisilaispuvut tuovat pariisilaistavatkin.

SIPINEN. Ei uskoisi, että tässä meidän pienessä kaupungissamme voi sellaista tapahtua. Ja entä metsänhoitaja?

TYYRA. Nähtävästi hän ei vielä aavista mitään. Hänhän on niin paljon matkoilla.

SIPINEN. Miesraukka! Niin, olen ehdottomasti sitä mieltä, että rouva Tirkkosen on annettava tavalla tai toisella ymmärtää, että hänen on mahdoton päästä seurapiiriimme ja ompeluseuraamme.

TYYRA. Niin on tehtävä.

VALOAATE. Ja kuka... mikä on tuo mies?

TYYRA. Hän on muuan insinööri Kivelä, Teuvo Kivelä.

VALOAATE (*jäykistyy ensin paikoilleen, sitten ponnahtaa rajusti ylös*). Insinööri! Teuvo!

Oh, rouva Falk! Minä aavistan, minä pelkään . . . Teuvo, Teuvo!

TYYRA (*pelästyneenä*). No mutta, herra johtaja!

VALOAATE (*puhuu nopeasti, kiihkeästi*). Niin, niin, minulla on aavistus, minulla on julma aavistus, joka tuottaa teille surua, jos se todeksi havaitaan. Minkälainen . . . minkäikäinen tämä insinööri on?

TYYRA. En osaa sanoa muuta kuin että melkoisen nuori.

VALOAATE. Ah, se on hän!

TYYRA ja SIPINEN. Kuka hän? Mikä? Puhukaa!

VALOAATE (*ponnistaen rauhallisemmaksi; ääni värisee*). Niin, katsokaas . . . tämä on niin tavattoman arkaluontoinen asia . . . minä olen niin vaikeassa asemassa . . . mutta mehän olemme kaikki vanhoja, uskollisia ystäviä . . . tekisin väärin, jos salaisin tai viivyttelisin . . . ehkä jokainen silmänräpäys on kallis . . . Tuulikki-neiti . . .

TYYRA ja SIPINEN. Tuulikki-neiti?

VALOAATE. Niin, Tuulikki-neitiä kosittiin joku aika sitten tänään . . . ja häntä kosi insinööri, jonka ristimänimi on Teuvo . . . ja Tuulikki-neiti antoi hänelle myöntävän vastauksen . . . ja se insinööri pyysi sitten Tuu-

likki-neidin kättä herra Falkilta . . . (*Istuu-
tuu pyyhkien hikeä otsaltaan. Hetkinen äänet-
tömyyttä.*)

SIPINEN (*teeskennellen*). Minä pyörryn.

TYYRA (*ponnahtaa pystyyn*). Mitä . . . mitä te
olette kertonut . . . mahdotonta . . . uskoma-
tonta. (*Ryntää vasemmalle sivuovelle, huu-
taen.*) Eenok, Eenok! E e n o k!

FALK (*rientää sisään*). Tässä, tässä minä . . .
(*Kädessä hänellä on veitsi ja lihanuija.*)

TYYRA (*katkonaisesti, tapaillen, sitten kiihtyen*).
Mitä sinä olet tänään päivällä . . . mitä usko-
matonta täällä on tapahtunut, sano, kerro,
kuuletko . . .

FALK (*hölmistyneenä*). Minä . . . minä olen kui-
vanut astioita ja keittänyt kahvia ja silit-
tänyt . . . ja . . .

TYYRA. Ja . . . ja . . . Keitä vieraita täällä on
käynyt?

FALK. Vieraita? Jaa, niin, tosiaankin, kävihän
täällä se insinööri Teuvo . . . Teuvo . . . en
jaksaa muistaa sen nimeä . . .

TYYRA (*lausuen joka sanan erikseen, paina-
vasti*). Oliko sen nimi Kivelä?

FALK. Kivelä! Juuri niin, juuri niin, Kivelä
se oli, Teuvo Kivelä, insinööri.

TYYRA. Ja millä asioilla?

FALK (*viivytellen*). Pitääkö se sekin sanoa?

TYYRA. Tietysti, tietysti.

FALK. No niin, se kosi täällä Tuulikkia ja pyysi sitten hänen kättään minulta.

TYYRA (*kuin valmiina hyökkäämään hänen kimppuunsa*). Ja sinä?

FALK. Mitäs minä? Enhän minä mitään.

TYYRA (*levittäen kätensä*). Et mitään! Et ajanut häntä edes ulos!

FALK. Ulosko? Mitenkäs minä hänet ajoin? Eikähän ollut syytäkään. Kovin näkyivät toisistaan pitävän, se insinööri ja Tuulikki. Ja oikein mukavan vaikutuksenkin teki.

SIPINEN. Kauheaa, kauheaa!

VALOATE. Mikä onnettomuus!

FALK (*reipastuen hiukan*). Mutta en minä käsitä nyt lainkaan. Mitäs se insinööri sitten on tehnyt?

TYYRA (*jäätävästi*). Hän on rouva Tirkkosen rakastaja.

FALK. Pentele!

TYYRA. Siinä näet ja kuulet. Ja sinä, sinä annoit hänen olla täällä ja puhelit hänen kanssaan Tuulikin naittamisesta. Ulos, ulos hänet olisi pitänyt heittää.

FALK (*ikäänkuin suutahtaen*). Mutta enhän minä tiennyt enkä minä sitäpaitsi ole milloinkaan naittanut ketään enkä ollut kosin-

tatilaisuudessa enkähän itsekään ole kosinut. Sinähän minulle sanoit, että minä otan sinut, kun sinä olet niin kiltti. Ja kilttihän minä olinkin. Ja tänäänkään en tietänyt mitä tehdä kun kahvi oli kiehumassa ja silitysrauta tulella, että pitikö minun hoitaa niitä vai kuunnella kosimista.

TYYRA. Vaiti, vaiti!

FALK. Vaitihan minä olenkin. *(Päätävästi.)* Ja nyt lähden keittiöön, ei se Bertta osaa kuitenkaan sitä lampaanpaistia laittaa. *(Poistuu vasemmalle.)*

TYYRA *(vaipuu istumaan)*. Tämä tilanne on kamala.

SIPINEN. Otan osaa onnettomuuteenne.

VALOAATE. Vielä ei ole liian myöhäistä. Kun Tuulikki-neiti saa tietää asianlaidan, hylkää hän ja kieltää ottamansa askeleen.

TYYRA. Tämä on vaikein koettelemukseni. Se roisto! Mielistelee toisen rouvaa ja kosii kunniallista neitosta!

SIPINEN. Niin, niin, turmelus leviää.

TUULIKKI *(tulee perältä)*. Hyvää päivää! Ihana ilma.

TYYRA, SIPINEN ja VALOAATE *(hätkähtävät)*. Tuulikki! Neiti Falk! Tuulikki-neiti!

TUULIKKI *(pysähtyy kummastuneena)*. Mutta mikä teillä on?

TYYRA (*äärimmäisen ankarasti*). Tuulikki, tule tänne! (TUULIKKI *astuu lähemmäksi*.) Mitä sinä olet tänään tehnyt?

TUULIKKI (*huolettomasti, mutta epäröiden*). Oh, kaikenlaista.

TYYRA. Sinä tunnet insinööri Teuvo Kivelän?

TUULIKKI (*säpsähtää, katsoo toisesta toiseen*). Kyllä, olenhan siitä joskus maininnutkin. Mitä sitten?

TYYRA. Missä... missä väleissä te olette?

TUULIKKI (*hämillään, epäröiden ja kainostellen*). Joko se nyt on tullut tietoon? Ah, isä on kertonut! No niin, voinhan sen näin pienelle piirille ilmoittaa: kyllä me olemme tavallaan kihloissa tästä päivästä lähtien.

TYYRA. Siitä kihlauksesta ei tule mitään.

TUULIKKI (*vavahtaen*). Ja miksi, miksi?

SIPINEN. Lapsi, lapsi, eikö teillä ole aavistustakaan siitä äärettömästä onnettomuudesta, mihin olette ollut syöksymäisillänne?

TUULIKKI. Onnettomuudesta? Ei, ei aavistustakaan.

VALOAATE. Sehän on arvattavakin.

TYYRA. Se insinööri... se roisto... niin, oikeastaan saisit olla tietämätön vielä tällaisista asioista, mutta ei auta... niin, hän on metsänhoitajanrouva Tirkkosen rakastaja... Hän on ollut rouvan luona, jopa hänen mie-

hensä poissaollessa ja silminnäkijät todistavat, että rouva on häntä suudellut . . .

TUULIKKI. Teuvoko? Rakastaja! (*Tuijottaa järkkyneenä toisesta toiseen.*) Oh, mitä kuulen. (*Parahtaan.*) Ei, ei, en usko sanaakaan, se on valhetta, parjausta . . .

SIPINEN. Ah, eksytys on ollut voimakas.

VALOAAATE. Ne lurjukset tuntevat keinonsa.

TYYRA. Mene keittiöön ja tiedusta Bertalta. Hän on omin silmin nähnyt, kuinka rouva Tirkkonen on suudellut sitä insinööriä.

TUULIKKI (*ylpeästi, kyyneleittäin estäen*). Ei, Bertalta en lähde kysymään, palvelijattarien juoruja en ota kuuleviin korviini, en, mutta jonkun ajan kuluttua saapuu tänne insinööri Kivelä itse.

TYYRA. Hän ei astu kynnyksen yli.

TUULIKKI. Kyllä, minä olen luvannut tulla hänen vaimokseen ja minä tulen, elleivät nämä syytökset ole tosia. (*Ovikello soi. Tuulikki rientää eteiseen ja palaa seurassaan KIVELÄ.*) Saan esittää: insinööri Kivelä — äitini — maisteri Sipinen — opettaja Valoaaate.

KIVELÄ (*rientää Tyyran luo ja aikoo tervehtiä*). Epäilemättä . . .

TYYRA (*vetää pois kätensä ja peräytyy hiukan*). Te olette insinööri Kivelä, Teuvo Kivelä?

KIVELÄ. Kyllä.

TYYRA. Te tunnette täällä kaupungissa metsänhoitajanrouva Tirkkosen.

KIVELÄ. Kyllä, erinomaisesti. (*Naurahtaa.*)
Minä...

TYYRA. Se riittää, se riittää. Ja te, te kehtaatte, te julkeatte tulla kaiken jälkeen tänne, tähän yksinkertaiseen, mutta rehelliseen perheeseen, te julkeatte pyytää perheen ainoan tyttären kättä. Te... te... poistukaa...

TUULIKKI (*on vetäytynyt hieman syrjään*). Oh, Teuvo!

KIVELÄ. Mitä... mitä... en käsitä lainkaan.

TYYRA. Niin, te ette käsitä, kun ette tiedä, että asianne tunnetaan, kaikki, kaikki, olonne rouva Tirkkosen luona hänen miehensä ollessa matkoilla, ja sekin, että rouva on teitä suudellut...

KIVELÄ. Mutta sallikaa minun...

TYYRA. Ei mitään, ei sanaakaan. Onko rouva Tirkkonen teitä suudellut?

KIVELÄ (*nauraen*). Varmasti, montakin kertaa. (*TUULIKKI vavahtaa.*) Mutta asia on niin...

TYYRA. Me emme kaipaa valheellisia selityksiänne. Poistukaa, olkaa hyvä ja jättäkää meidät rauhaan...

VALOATE (*astuu lähemmäksi*). Minä yhdyn

rouva Falkin pyyntöön. Teidän läsnäolonne on häväistys tälle kunnialliselle perheelle.

KIVELÄ (*kiivastuen*). Menkää järveen! (*Huutaen.*) En minä tästä kaikesta ymmärrä mitään, mutta se ei ketään liikuta, suuteleeko mahdollisesti rouva Tirkkonen joskus valttomuuksissaan minua, tai se, että vietän yöni hänen asunnossaan, sillä minä olen hänen ainoa, laillinen ja lihallinen v e l j e n s ä.

KAIKKI MUUT. Veljensä!

TUULIKKI. Oh, Teuvo! (*Rientää hänen luokseen.*)

FALK (*tulee vasemmalta*). Ahaa, insinööri Kivelä. Vai te siinä. Minulle on annettu määräys heittää teidät ulos . . .

TYYRA. Suu poikki, tulet liian myöhään. Mene takaisin lampaanpaistia katsomaan. Ja se Bertta, se Bertta ja sen jutut! (*FALK ja TYYRA poistuvat nopeasti vasemmalle. SIPI-NEN tekee merkkejä VALOAAATTEELLE ja he poistuvat perältä hiljaa hiipien.*)

TUULIKKI (*seisoo Kivelän vieressä ja kiertää kätensä hänen kaulaansa*). Ah, hän suuteli sinua, sinun sisaresi. Nyt minä suutelen.

KIVELÄ. Niinpä niin, m e suutelemme.

174. *Halme*, Naimisiin. 1-n. huviäynt., 6 h. 2. painos. 4 mk.
175. *Veijola*, Nuori luotsi. 4-n. kansannäyt., 17 h. 3. p. 4 mk.
177. *Halme*, Turma. 3-n. murhenäyt., 7 h. 3. painos. 8 mk.
178. *Alpi*, Alma raukka. 1-näyt. ilveily, 4 h. 2. painos. 4 mk.
179. *Larin-Kyösti*, Sällin selkkauksia, 1-n. huvin., 6 h. 2. painos. 2 mk.
181. *Halme*, Kyöpeli. 1-näyt. huvinäyt., 8 h. 2. painos. 4 mk.
183. *Selja*, Lammas kaivoissa. 1-n. huvinäyt., 4 h. 2. painos. 4 mk.
185. *Alpi*, Turkki tulee! 1-n. huvinäyt., 5 h. 2. painos. 4 mk.
190. *Halme*, Aamukellot. 1-n. yhteiskuntanäyt., 7 h. 2:50.
191. *Sarakorpi*, Kolmen Jussin naimahommat. 3-n. hn., 9 h. 4 mk.
193. *Luomanen*, Täтивäkeä. 1-näyt. pila, 6 h. 2. painos. 3 mk.
195. *Jääskeläinen*, Kun naiset miehistyvät. 1-n., 9 h. 2. painos. 3 mk.
196. *Voikoski*, Akkavalta. 1-n. huvinäyt., 5 h. 3. painos. 4 mk.
197. *Luomanen*, Lauvantai-ilta. 1-n. pila, 10 h. 2. painos. 5 mk.
198. *Luomanen*, Kun kyöpelinkellot ne soivat. 1-n. huvin., 10 h. 5 mk.
199. *Luomanen*, Emännän salaisuudet. 1-n. huvin., 5 h. 2. p. 3 mk.
200. *Alpi*, Rantalassa. 3-n. kansannäyt., 11 h. 3. painos. 4 mk.
201. *Jääskeläinen*, Miljoona-arpa. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. painos. 1:50.
202. *Halme*, Purimossa. 5-näyt., 16 h. 3. painos. 6 mk.
203. *Halme*, Murtuneita. 4-näyt. draama, 6 h. 5. painos. 8 mk.
204. *Vuoritsalo*, Junassa. 1-n. huvinäyt., 14 h. 3 mk.
205. *Alpi*, Väkevämmän tiellä. 3-n. murhenäyt., 8 h. 3. painos. 5 mk.
207. *Tolonen*, Voi teitä kelvottomat! 3-n., 12 h. 2. painos. 5 mk.
208. *Wuorelainen*, Talouskoulussa. 1-n. pila, 10 h. 3. painos. 4 mk.
209. *Selja*, Siemenperunat. 1-n. huvinäyt., 3 h. 2. painos. 3 mk.
210. *Halme*, Kosken tarina. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
211. *Halme*, Mestari Garp. 1-n., 6 h. 2. painos. 2 mk.
212. *Halme*, Egyptin pimeys. 3-n., 11 h. 3. painos. 6 mk.
213. *Halme*, Esa Pöllönkorpi. 3-n., 9 h. 3. painos. 4 mk.
214. *Halme*, Pöllönkorven naamiaisyo. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
215. *Halme*, Kaksintaistelu. 3-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
216. *Halme*, Seuranäyttämöopas. 3. painos. 3 mk.
217. *Halme*, Nainen sen tietää. 3-n., 3 h. 4 mk.
218. *Saarenmaa*, Kyllikki ja Lemminkäinen. 2-n., 5 h. 2 mk.
219. *Saarenmaa*, Ilmarinen ja Pohjolan nuorempi neito. 2-n., 14 h. 3 mk.
220. *Saarenmaa*, Aino. 2-näyt. Kalevala-näytelmä. 9 h. 3 mk.
221. *Saarenmaa*, Juhannuksena. 2-näyt. kansannäytelmä, 11 h. 3 mk.
222. *Halme*, Kuningas Teivas, Pirkkalan valtias. 4-n., 5 h. 5 mk.
223. *Kosonen*, Sovinto-jako. 1-n. huvinäyt., 11 h. 3 mk.
224. *Kosonen*, Herra puheenjohtaja. 3-n. huvinäyt., 13 h. 6 mk.
225. *Kaste*, Vuoroin vieraisa. 1-n. pila, 6 h. 3 mk.
226. *Kytömaa*, Kolmiliitto. 1-n., Kotimaiseksi Viikoksi. 6 h. 4 mk.
227. *Kosonen*, Aviomiehen osa. 3-näyt. ilveily, 13 h. 5 mk.
228. *Kosonen*, Lepokoti Rauha. 1-näyt. pila, 7 h. 3 mk.
229. *Kosonen*, Kasarmin pihalla, 1-näyt. pila, 4 h. 4 mk.
230. *Halme*, Harjoitushetki Himppulassa. 1-näyt. pila, 6 h. 3 mk.
231. *Pihlaja*, Valheen kengillä. 3-näyt. ilveily, 9 h. 5 mk.
233. *Halme*, Korpi nukkuu. 1-n., 8 h. 2. painos. 4 mk.
234. *Halme*, Korpi herää. 1-n., 6 h. 2. painos. 4 mk.
235. *Halme*, Korpi nousee. 1-n., 7 h., 2. painos. 4 mk.
236. *Halme*, Korpi liikkuu. 1-n., 7 h. 2. painos. 4 mk.
237. *Kainulainen*, Umpulan urheilijat. 2-n. huvinäyt., 10 h. 4 mk.
238. *Korpilinna*, Punaiset housut. 3-näyt. ilveily, 9 h. 2. painos. 8 mk.
239. *Wuori*, Korkea oikeus istuu. 1-n. ilveily, 12 h. 4. painos. 4 mk.
240. *Wuori*, Vuoksen varrella. 1-n. kansannäyt., 7 h. 2. painos. 6 mk.
241. *Wuori*, Vaalekuollut. 3-näyt. ilveily, 6 h. 2. painos. 8 mk.
242. *Wuori*, Pappilan tuvassa. 1-näyt. huvin., 6 h. 5. painos. 5 mk.
243. *Wuori*, Veri on vettä sakeampi. 2-näyt., 6 h. 2. painos. 7 mk.

244. *Wuori*, Savon sydämessä. 3-n. huvinäyt., 10 h. 8. painos. 8 mk.
 245. *Wuori*, Ryöstö. 5-näyt. näytelmä, 16 h. 3. painos. 7 mk.
 246. *Wuori*, Nahkapoikia. 4-näyt. kansannäyt., 16 h. 2. painos. 8 mk.
 247. *Alpi*, Uhrilammas. 1-näyt. huvinäytelmä, 4 h. 5 mk.
 248. *Bergroth*, Oikea morsian. Palkittu 2-n., 5 h. 8 mk.
 249. *Virvatuli*, Varastettu polkupyörä. Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
 250. *Salminen*, Eräänä yönä... Palkittu 3-n., 6 h. 8 mk.
 251. *Voipio*, Elämä elämästä. Palkittu 1-n., 7 h. 8 mk.
 252. *Sahlstén*, Kansan ystävä. Palkittu 2-n. näyt., 8 h. 8 mk.
 253. *Roos*, Inkerin kesäloma. 3-n. huvinäyt., 9 h. 8 mk.
 254. *Roos*, Pyhäaamu Anttilan pihalla. 1-n., 7 h. 5 mk.
 255. *Laurila*, Ennen saunaa. 1-n. huvinäyt., 6 h. 5 mk.
 256. *Pelkonen*, Fordi. 1-n. huvinäyt., 4 henkilöä. 5 mk.
 257. *Pelkonen*, Maalainen markkinoilla. 1-n. huvinäyt., 5 h. 5 mk.
 258. *Kainulainen*, Renk' Kallen urotyö. 3-n. huvin., 5 h. 10 mk.
 259. *Kainulainen*, Yön ritari. 3-n. näyt., 6 henkilöä. 10 mk.
 260. *Walakorpi*, Kaltevilla pinnalla. 3-n. kansann., 6 h. 10 mk.
 261. *Visuri*, Perjantai 13 päivää. 1-n. suojelusk.-n., 7 h. 5 mk.
 262. *Pekkarinen*, Polkkatukka. 1-n. huvinäytelmä, 5 h. 6 mk.
 263. *Halonen*, Poliitikkaa ja taktiikkaa. 1-n. ilveily, 6 h. 5 mk.
 264. *Haapanen*, Niin kävi kuin pitikin. 1-n. näyt., 7 h. 6 mk.
 265. *Pekurinen*, Viidenkymmenen villitys. 1-n. pila, 5 h. 5 mk.
 266. *Risku*, Sittenpä sen näkee. 2-n. kansannäyt., 8 h. 6 mk.
 267. *Selja*, Vihkimäleninki. 2-n. näytelmä, 6 h. 6 mk.
 268. *Simelius*, Tunnustus. 1-n. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
 269. *Puljava*, Kosioretki. 1-n. huvinäyt., 4 h. 5 mk.
 270. *Kuusikko*, Aavasaksalla. 1-n. kansannäyt., 10 h. 8 mk.
 271. *Halonen*, Mariana. 1-n. näytelmä, 4 henkilöä. 5 mk.
 272. *Pausama*, Sulhaset. 1-n. huvinäyt., 7 henk. 5 mk.
 273. *Atra*, Huvitoimikunnan huolia. 1-n. pila, 9 h. 6 mk.
 274. *Kotkanpää*, Isäntien markkinamatka. 2-n. hn., 17 h. 7 mk.
 275. *Pelkonen*, Salapoliisi. 1-n. pila, 4 henk. 5 mk.
 276. *Höylä*, Hän ja hänen pehtoorinsa. 2-n., 5 h. 6 mk.
 277. *Sivriä*, Se suomalaisen sisu. 1-n. ilveily, 6 h. 6 mk.
 278. *Sahlstén*, Väärillä keinoilla. 2-n. kansann., 10 h. 7 mk.
 279. *Pelkonen*, Kohtalon sormi. 1-näyt. pila, 4 henk. 5 mk.
 280. *Selja*, Äiti kultaa. 2-näyt. näytelmä, 5 henkilöä. 5 mk.
 281. *Ahola*, Ilvesojan Joosen kasvatit. 2-näyt., 6 h. 6 mk.
 282. *Sjöman*, Luonnonparantolassa. 3-n. huvinäyt., 10 h. 7 mk.
 283. *Nieminen*, Umpimähkään. 3-n. huvinäyt., 9 henk. 8 mk.
 284. *Sahlstén*, Serkku. 3-n. huvinäyt., 8 henk. 9 mk.
 285. *Pellinen*, Kuuromykkä täti. 2-n. huvinäyt., 5 h. 6 mk.
 286. *Voutilainen*, Kadonnut testamentti. 2-n., 5 henk. 5 mk.
 287. *Hästesko*, Reilut pelkurit. 1-n. näyt., 9 henk. 6 mk.
 288. *Anttila*, Sama vanha juttu. 1-n. pila, 5 henk. 5 mk.
 289. *Halme*, Onnen veräjä. 3-näyt. huvinäyt., 6 h. 8 mk.
 290. *Wammashoski*, Vaihdettu morsian. 2-n. hn., 5 h. 6 mk.
 291. *Pellinen*, Hukkaantunut seteli. 1-n., 5 h. 6 mk.
 292. *Palmroth*, »Kuulkaas, Bakkelin!» 3-n. farssi, 8 h. 10 mk.
 293. *Halme*, Kaksi lupausta. 3-näyt., 6 henk. 10 mk.
 294. *Rissanen*, Hevosnimi. 1-näyt. ilveily, 7 henk. 7 mk.
 295. *Pellinen*, Tuurin pojat. 2-näyt. huvinäytelmä, 8 henk. 8 mk.
 296. *Karila*, Tieteen tyranni. 1-n. jännitys näyt., 5 henk. 8 mk.
 297. *Kittelä*, »Merkkimies». 1-näyt. pila, 7 henkilöä. 5 mk.
 298. *Walakorpi*, Kilpakosinta. 1-näyt. huvinäyt., 7 henk. 7 mk.
 299. *Kaipainen*, Kutomakoulussa. 2-näyt. huvinäyt., 5 henk. 6 mk.
 300. *Sjöman*, Kaikkein paras. 1-näyt. huvinäyt., 4 henk. 5 mk.

Suom. Kaunok. 4.

Seuranäytelmiä ...
294-301

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOEKELMA

120 102 0655

X

